

Протокол

№

гр. София, 22.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 22.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7239** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именно повикване в 9.50 часа се явиха:

ОСПОРВАЩИЯТ – О. А., редовно и своевременно призван, не се явява. Вместо него – адвокат Д., редовно упълномощен, с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ПО ОСПОРВАНЕТО – ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ "МИГРАЦИЯ" – СТАРШИ КОМИСАР, редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

АДВОКАТ Д. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че са налице процесуалните предпоставки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва оспорването, извършено с жалбата.

АДВОКАТ Д. – Поддържам жалбата. Моля да се приемат доказателствата по делото. Нямам доказателствени искания. Представям списък на разноските.

Междувременно в залата се явява юрисконсулт Т. – процесуален представител на ответника по оспорването, редовно упълномощена, с пълномощно от днес.

СЪДЪТ ЗАПОЗНА същата с извършените до момента процесуални действия.

ЮРИСКОНСУЛТ Т. – Оспорвам жалбата. Моля да приемете административната преписка. Представям и моля да приемете във връзка с указанията на съда доказателства – документ, който касае друго лице, но представя начина, по който лицата, които са били изселени от България, са получили придобитото турско гражданство, как изглежда турският документ, удостоверяващ идентичност на имена, към който винаги има прикрепен изселнически паспорт. Това го правя с цел доказване, че представените по делото документи не са от такъв характер и не са на

това основание, с което лицето да е придобило турско гражданство на база изселническа спогодба. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ възможност на адвокат Д. да се запознае с днес представените писмени доказателства.

АДВОКАТ Д. – Запознах се. Считаю, че същите са неотнoсими и ирелевантни по съществуването на спора, тъй като в самата жалба съм изложил твърдения в абсолютно противоположна страна, но предоставям на съда по приемането.

СЪДЪТ намира, че следва да бъдат приети приложените по делото писмени доказателства и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА приложените към административната преписка писмени доказателства, постъпили в АССГ на 04.08.2022 г., приложените към молба от 15.09.2022 г., приложените към молба от 29.09.2022 г., приложените към молба от 10.10.2022 г. и днес представените от страна на процесуалния представител на оспорващия и на ответника по оспорването писмени доказателства.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКРИВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

АДВОКАТ Д. – С оглед посочените в жалбата факти и обстоятелства и приложените доказателства по делото моля да отмените изцяло оспорения акт като неправилен и незаконосъобразен, и да върнете преписката на Директор на Дирекция „Миграция“ за ново произнасяне, с което да предостави на оспорващия разрешение за постоянно пребиваване на територията на Република България на основание чл. 25, ал. 1, т. 9 ЗЧРБ. Моля да ни присъдите сторените разноски.

ЮРИСКОНСУЛТ Т. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Оспореният Отказ е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на материалния закон, не са допуснати съществени процесуални нарушения и е спазвана целта на закона. Органът е изследвал всички относими факти и обстоятелства по случая преди да постанови оспорения отказ. За да получи право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 9 ЗЧРБ чужденецът наред с другите изисквания трябва да докаже, че е бил изселен по Изселническа спогодба, или че е загубил българското си гражданство по собствено желание. Това са двете хипотези, които чужденецът не успя да докаже, че е загубил българското си гражданство поради една от тях. Представеният документ от Общината, който е основен документ по преписката и следва да докаже начина, по който лицето е загубило българското си гражданство, в него не се съдържат данни, че Общината заявява в писмена форма, че няма данни за начина, по който лицето е загубило българското си гражданство. В писмото от Министерство на правосъдието същото удостоверява само и единствено, че лицето не е български гражданин, но не и други обстоятелства, свързани с начина на загубване на българско гражданство. По отношение на Изселническата спогодба тогава, когато едно лице е загубило българското си гражданство по изселническа спогодба, то получава в Турция турско гражданство с други имена на база именно на това, че е изселен от България. Като основание за придобиване на турско гражданство именно се прилага изселническият

паспорт, който в конкретния случай макар и изискан допълнително от жалбоподателя не е представен такъв. Видно от официалните документи, представени от Република Турция, се сочи, че чужденецът е придобил турско гражданство на основание чл. 16 от Закон 403. Този закон не е свързан с придобиване на турско гражданство на база на изселничество. Закон 2510 е турски закон на база, на който лицата, изселени от България, получават турско гражданство. Това е видно и от представеното днес доказателство, в което е посочено за лица, които притежават изселнически паспорт придобиват турско гражданство на основание на този Закон 2510. В настоящия случай от данните по делото е видно, че чужденецът е придобил турско гражданство по Закон 403. По този начин се доказва, че лицето не е придобило турско гражданство на база изселническа спогодба. По отношение на втората хипотеза следва да се изследва действащото законодателството към онзи момент, ЗБГ към 1965 г. Там в чл. 16 изрично са посочени двата начина, по които чужденец може да се освободи от българско гражданство, тоест той или се освобождава от българско гражданство като придобива чуждо, или го загубва при изселване. Не сме във втората хипотеза, тъй като се доказва, че лицето не е загубило българско гражданство при изселване, но лицето не доказва и първото основание. То не е освободено по собствено желание. Органът е отчел, че е бил малолетен. Необходима е изрична молба от неговите родители до Министерство на правосъдието. Когато те са в чужбина тази молба се представя чрез дипломатическото, съответно консулското представителство на България. Такива молби и такива твърдения не са въведени в преписката, поради което лицето не доказва и това основание. Ако се беше случило по този начин то в официалния документ от Министерство на правосъдието, който е актуален по преписката, щеше да се посочи номерът на указа, с който лицето е освободено от българско гражданство по желание на неговите родители. Такава информация също липсва. От данните по преписката не се доказва, че чужденецът е загубил българското си гражданство по една от двете хипотези, предвидени в чл. 25 ЗЧРБ, а в тежест на чужденеца е да докаже наличието на основание за придобиване на постоянно пребиваване на това основание. Органът абсолютно обстоятелствено е изследвал всички факти, относими за конкретния спор, но е стигнал до законосъобразния извод, че лицето не доказва загубване на българското си гражданство.

В тази връзка моля да потвърдите като законосъобразен и правилен Отказа на Директор на Дирекция „Миграция“, да отхвърлите жалбата като неоснователна и да ми присъдите юрисконсултско възнаграждение. Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

**СЪДЪТ ОБЯВЯВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧЕНИ И
ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.**

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10.03 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

